

NS Nyhetsbulletin

NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org

#1073

08.10.2023 (134)

Ledarskap mellan nationell gemenskap och elitism

från Michael Kühnen

SENATENS IDÉ

Redan från början hade Führern insett att det vilda kaoset av små grupper, föreningar, brödraskap, förbund och sekter inom den völkiska rörelsen behövde en disciplinerad viljebärare, ett stålsatt, revolutionärt förtruppssparti, en gemenskap av män som var beredda att kämpa för en ny tro, en omvärdering av värderingar och en omdaning av världen med en envis beslutsamhet som aldrig avtar!

Som organisationsmodell valde Adolf Hitler den mäktigaste och historiskt sett mest betydelsefulla manliga sammanslutningen i Europas historia - den katolska kyrkan! Av den skulle nationalsocialisterna lära sig hur man får makt över själar och hjärtan, hur man ger institutioner en kraftfull beständighet, vilka organisationsformer som kan stå emot historiens stormar i århundraden och varför.

Kritiker i den völkiska rörelsens läger har kallat detta otyskt och onaturligt, men de glömde att partiet, som skulle bli en politisk kyrka, har ett tidsbegränsat mål, ska uppfylla ett konkret program och sedan upplöses, men att vägen från minusvärlden till frihetens ordning, denna generationslånga kamp, bara kan lyckas med sådana metoder.

Den europeiska människans förfall har gått för långt, hennes naturliga instinkter är för förvirrade, hennes vitalitet är för svag och hennes själ är för ofta bruten för att någon annan väg skall vara möjlig. Endast partiet garanterar seger och därmed överlevnad och en mänsklig framtid för folket och rasen, även om det under en tid måste använda fiendens metoder - partiet frågar inte varifrån metoderna kommer, utan om de är effektiva och om de gör det möjligt att bygga upp och stabilisera en ny ordning.

Detta historiska bevis har emellertid sedan länge tillhandahållits av den katolska kyrkans institutioner och strukturer - och NSDAP:s triumferande framfart, som endast en konspiration tillfälligt kunde bryta, och som mobiliserade nästan all makt på jorden mot oss, måste övertyga även de mest skeptiska!

Så detta är hur Führern byggde upp det nationalsocialistiska partiet efter den katolska kyrkans modell - med ett disciplinerat "kyrkfolk" av nationalsocialister, med politiska ledare som "präster" och politiska soldater som "religiösa riddare", Ortsgruppenleitern som "pastorer", Gauleitern som "biskopar", kåren av politiska ledare som en "religiös orden" och partiledaren som en sekulär "påve" - inför den påvliga nuntiatoren i München förklarade Führern en gång meningsfullt: Kyrkan må härska över det tyska folket i det hinsides, men över det tyska folket i denna värld, det nationalsocialistiska partiet och dess ledare; och precis som den helige fadern i Rom hävdar en ofelbarhet för sig själv i religiösa frågor, så hävdar NSDAP:s ledare en sådan för kampen här på jorden!

Det är därför vi säger: Partiet har alltid rätt! Inte för att varje beslut alltid måste vara rätt, utan för att partiet leder kampen för livet, för bevarandet och utvecklingen av arterna, för naturen och dess lagar, för att denna kamp endast kan föras med seger av partiet, för att livet och naturlagarna alltid är rätt och alltid kommer att hållas rätt på denna jord - och därmed också partiets mål och de medel det använder för att nå målet!

Men även påven, denna absoluta härskare över den tvåtusenåriga kyrkan, kan inte besluta godtyckligt utan är bunden av kyrkans lära, som förkroppsligas för honom i kardinalkollegiet som väljer honom, som är kyrkans furstar, utan vars förtroende ingen påve kan regera och som vid behov kan avsätta honom och välja en efterträdare om han faller från kyrkan eller om han genom misslyckande i grunden hotar dess andliga och jordiska makt.

Adolf Hitler ville också skapa ett sådant kardinalkollegium för att slutföra NSDAP:s organisatoriska uppbyggnad - tanken på senaten föddes alltså tidigt i partiets historia!

Senatorerna skulle vara partiets "kardinaler". Redan under kampens tid skapades

en sal för senaten och den möblerades högtidligt i NSDAP:s högkvarter, i det nybyggda Brown House i München, för att symbolisera värdigheten, makten och storheten hos ett kollegium som skulle vara partiets hjärta och samvete. I årtal och årtal pågick arbetet med att utse en senat och klargöra dess befogenheter, men det blev aldrig verklighet. Vid krigsutbrottet hade beslutet fattats:

NSDAP:s första ledare Adolf Hitler väljer själv sin efterträdare! I september 1939, i samband med sitt stora tal i början av kriget, meddelade han att Hermann Göring skulle bli hans efterträdare. Om han misslyckades skulle det bli Rudolf Hess, och om han inte heller kunde efterträda honom, meddelade Führern, skulle han nu tillsätta en senat för att välja den mest värdiga bland dem.

Av detta kunde man dra slutsatsen att senaten slutligen kunde inrättas, även om den fortfarande skulle vara berövad rätten att välja en ledare vid det första ledarbytet. Men återigen skedde inte detta - fram till 1945 förblev senaten en idé som inte förverkligades. När Führern dog sin offerdöd, Hermann Göring, dömd till döden av segrarna, tog livet av sig och Rudolf Hess försvann bakom fängelsemurarna för livet, upphörde den historiska traditionens legitimitet; partiet bröts sönder och det fanns ingen som på ett legitimt sätt kunde bevara denna tradition så som senaten borde ha gjort.

Varför det inte var möjligt att skapa en senat förrän 1945, trots all planering och trots Adolf Hitlers vilja, har redan angivits i den första delen av denna artikel: i Führerns genialitet, i detta försynens instrument, smälte personen, partiet och Tyskland samman till en enhet som ingenting kunde existera och hävda sig bredvid. Den exceptionella personligheten Adolf Hitler förhindrade, mot sin egen vilja, bildandet av institutioner som var avsedda för normala människor.

Det återstår alltså vår uppgift att i återuppbyggnaden av partiet kröna detta enorma bygge med skapandet av NSDAP:s senat:

"Genom honom ska ett antal av rörelsens äldsta och skickligaste ledare föras i direkt kontakt med den högsta partiledningen. Att tillhöra denna rörelsens stora senat skall i framtiden upplevas och betraktas som rörelsens största ära."

Adolf Hitler

BILDANDET AV SENATEN

Den här gången bör bildandet av senaten påbörjas redan under kampperioden, parallellt med arbetet med att återupprätta partiet. För detta ändamål utser partiledaren de första senatorerna bland de bästa och mest respekterade

nationalsocialisterna, som dock inte längre får befinna sig i aktiv kamp när de utses, det vill säga som inte är indragna i intressen, strider och alla bagateller i det dagliga organisationsarbetet. Det bör vara män som utan hänsyn till strategiska nödvändigheter och taktiska svårigheter och svängningar uteslutande är engagerade i idén - män som i den eviga dikotomin mellan ideal och verklighet konsekvent lever enbart i idealet och ser till att partiet och partiledningen aldrig avviker alltför långt från det.

Så snart den första senatoren har utsetts förkroppsligar han redan tanken på senatens strävan efter förverkligande och tar på sig en uppgift som rådgivare åt partiledaren. Från och med nu kan partiledaren inte utse en annan senator mot sin vilja - varje utnämning kräver alltså samtycke från de redan existerande senatorerna. Detta förhindrar partiledaren från att skapa ett kollegium av villiga jämsägare och är samtidigt avsett att se till att senaten bildar en gemenskap och inte förblir en samling individer som bara har kommit till sin höga position genom partiledarens nåd och vilja. För att förkasta en man som föreslagits av partiledaren krävs naturligtvis alltid enhällighet - precis som alla andra beslut i senaten. Senatorerna kommer från början att fungera som personer och som en gemenskap, och de kommer att agera som rådgivare till partiledningen.

De första 24 utsedda senatorerna bildar den lilla senaten. När den lilla senaten är bildad anses senaten vara konstituerad och utövar alla sina befogenheter fullt ut. Senare, när det fulla antalet på 64 ledamöter har uppnåtts (stora senaten), kan den lilla senaten praktiskt taget betraktas som ett slags arbetskommitté för det pågående arbetet, som förbereder beslut och resolutioner. Men i utvecklingen av senatens bildande innebär det faktum att man uppnår det antal ledamöter som krävs för att bilda den lilla senaten att senaten har börjat sitt arbete fullt ut.

Det viktiga i allt detta är att det inte alls handlar om att så snabbt som möjligt utse ett så stort antal senatorer som möjligt: det måste ställas högsta krav på senatorerna när det gäller deras ideologiska klarhet och fasthet, deras osjälviskhet och opartiskhet inför interna tvister inom partiet, deras lojalitet mot partiet, deras ärlighet och deras oinskränkt och allmänt anseende bland partikamraterna. Senatorer utses på livstid, kan endast uteslutas genom enhälligt omröstning av alla andra senatsmedlemmar och förkroppsligar partiets kollektiva visdom och frälsning. Ingen ovärdig person får smyga sig in i denna gemenskap!

Senatorer får inte utses med tanke på att de ska visa upp något medlemsantal, inte med förhoppning om att snart nå det fulla antalet för att bilda den lilla och den stora senaten, utan endast i enlighet med normen för värdighet.

Så snart den lilla senaten har bildats får den den makt som tillhör NSDAP:s senat: Senatorerna har nu rätt att välja ledare, störta ledaren och lägga in veto mot alla

beslut av partiledningen, förutom den fortsatta rätten att överlägga. De kan också tillkännage sina egna resolutioner, men dessa kräver partiledarens samtycke för att träda i kraft. Framför allt övergår dock rätten att utse nya senatorer från partiledaren till senaten, även om partiledaren nu har vetorätt.

Grundtanken i senatens arbete är att förena och komma överens mellan idealet, vars väktare är senatorerna, och verkligheten, som partiledningen måste forma. Det bör därför finnas ett förtroendeförhållande mellan senaten och partiledaren, institutionellt säkerställt genom den ömsesidiga vetorätten, så att den ena makten aldrig kan eliminera eller övermanna den andra. Bildandet av den nationalsocialistiska senaten kommer att genomföras i denna anda!

SENATENS MAKT

Som vi redan har visat har senaten som kollegium extraordinära befogenheter:

Senaten väljer partiledare, den kan ensam avsätta en partiledare, den har vetorätt mot alla beslut av partiledningen och kan själv utfärda order till partiet, även om partiledaren då har vetorätt.

Teoretiskt sett kan alltså partiledaren och senaten helt blockera varandra, och dessa ömsesidigt upphävande befogenheter är också önskvärda för att kunna ställa partiledarens vilja mot en korrigerande åtgärd när han tydligt avviker från vår heliga idé och partiets historiska uppgift.

I själva verket kan man dock inte förvänta sig en sådan blockadpolitik: Partiledaren är skyldig att uppmärksamma och respektera senatens råd, eftersom senaten är partiets högsta intellektuella auktoritet, vars extraordinära befogenheter, i en annars total ledarstat, på ett tillförlitligt sätt hindrar partiledaren från att arrogant och övermodigt bortse från senatens tungt vägande yttrande.

Å andra sidan är senaten inte en leksak för godtyckliga och slumpmässiga majoritetsutlåtanden eller beslut:

Senaten kan endast använda sin makt som en gemenskap, dvs. med enhälliga beslut. Endast detta hindrar den från att godtyckligt blanda sig i partiledarens dagliga och maktpolitiska ansvarsområden, eftersom sådana enhälliga beslut endast kan komma till stånd om det verkligen finns helt grundläggande och uppenbara reservationer för alla mot åtgärder som vidtagits av partiledningen eller partiledarens person. Dessutom har alla senatorer noggrant valts ut på ett sådant sätt att de inte längre har några maktpolitiska intressen eller uppgifter, utan enbart är engagerade i att bevara idén.

Man kan därför anta att senaten i praktiken kommer att använda sina extraordinära befogenheter endast en gång i taget - när en ny partiledare måste väljas på grund av att hans föregångare har avlidit, avgått eller varit oförmögen att arbeta. I övrigt kommer senaten i allmänhet att respektera partiledarens fulla auktoritet och ansvar, i enlighet med ledarprincipen, och kommer noggrant att ge honom råd och stöd med all sin auktoritet.

Målet är att skapa ett förtroendeförhållande mellan partiledaren och senaten, som är fast förankrat i den nationalsocialistiska idén och i ledningsinstitutionernas, såsom senatens, ethos. Båda kommer att försöka förverkliga detta, eftersom de bara tillsammans kan lösa sina gemensamma uppgifter och använda sina befogenheter - för det gemensamma målet!

Efter maktövertagandet tar NSDAP:s partiledare samtidigt på sig uppgiften som regeringschef i den nationalsocialistiska folkstaten. Följaktligen tilldelas även senaten statliga uppgifter: Senaten har nu samma befogenheter över alla statliga organ och beslut som den tidigare hade över partiet.

I senatens uppgifter ingår också att övervaka partiets högskola och definiera innehållet i dess arbete - denna högskola kommer att fungera som en partiakademi, som den högsta och viktigaste forsknings- och undervisningsinstitutionen för den nationalsocialistiska världs- och livsåskådningen, och den kommer att bli en förebild för alla partiets utbildningsinstitutioner. Deltagande i och framgångsrikt slutförande av motsvarande kurser vid högskolan kommer att vara en förutsättning för att man ska kunna ta sig an högre ledaruppdrag inom partiet.

På det hela taget förväntas och krävs det av varje nationalsocialist redan från början och under kampens tid att han respekterar senatens andliga auktoritet och prestige och gör allt för att stärka den och göra det möjligt för den att fullgöra sina uppgifter. Då kommer senaten snabbt att bli partiets samvete och kan på ett tillförlitligt sätt förhindra och stoppa varje alienation mellan partiets, och senare statens, institutioner och den idé vi alla tjänar.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Seitlich über nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

„Mahnrede von Massenmord, Verbrechen, Verfolgung und Vertreibung haben nicht ausgereicht, die Kräfte der gänzlich über unsere hoch geliebten Führer Adolf Hitler zu erstickt.“

Alle Nationalsozialisten sind weniger arbeitslos, Völker- und Rassenmenschen sollen Arbeiter an Schulen im Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker.

Der Sieg ist ein großer Gewinn, aber die Gefahr des biologischen Völkermord ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der schwarze Gegen ist aber dabei, den Völkermord - gegen alle weißen Völker (?) - zu begehen. Seine Mittel sind Entnazifizierung, Überfremdung und Rassenmischung.

Ein „Gegner“ oder „Gegner“, ist im Weltkrieg oder im Rassenkampf, ist ein Propagandist, bewaffnet oder unbewaffnet, der andere die Idee Nationalsozialismus hat seine Pflicht!

Hail Hitler!
Günther Lenz

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS Nyhetsbulletin
www.nsdapao.org

#1005 19.04.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Frontrapport
Intervju med Molly

Tredje delen

NSK: Dina nuvarande projekt är uppenbartigen filosofiska och konstruktiva.

Beskriv din syn på hur dessa frågor påverkar politiken.

Molly: Jag försöker fortfarande uppdatera fotograferiet, men jag har mest koncentrerat mig på Adolf Hitler och Mänskligbetens Armé (www.movingthearmy.com/truth.htm) Jag är uppe i 21 sidor nu, och jag har så mycket mer att göra. Att studera andra världskriget är ett absolut nödvändigt information. Man söker information om en sak, och hittar ytterligare två saker att forska om. Det känns lite som man är en arkeolog som gräver upp det begravnings förhållanden. Ett förhållande som de helst inte vill att det ska komma fram i ljuset. Vi kan återigen tacka Internet för flödet av information och bilder. Extremt sällsynta saker har dykt upp under årens lopp från platser över hela jorden. Det känns ofta som att

the NEW ORDER

Number 179 (133) Founded 1978 April 26, 2022 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countrymen and racial kinmen fight with us side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture destruction, and re-education.

Whether "illegal" or "legal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Günther Lenz

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP / AO är världens största leverantör av nationalsocialistiska propaganda!

Tryckta och online tidskrifter på många språk
Hundratals böcker på över ett dussin språk
Över 300 webbsidor på dussintals språk

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!